

- ἀφθονία, περισσεία, (ἐν τῇ
θ. γραφῇ παροξυτόν. περισ-
σεια) ὀβηλίε.
- Изобилный, αμ. οε. ἐπιθ. δαφι-
λής, ἄφθονος, εὐπορος, εὐφο-
ρος, εὐθηγής, εὐμοιρος. = ὀ-
βηλνхий.
- Изобилно, ἐπιθ. δαφιλῶς, ἀφ-
θόνως. = ὀβηλνω.
- Изобилно, εσш. - ловахъ. δαφι-
λεύομαι, εὐπορῶ, εὐθηῶ, εὐ-
μοιρῶ.
- Изобильство, α. οὐδ. = ἡзо-
βηλίε.
- Изобрѣша. ὄρα ἡζμνράю.
- Изрвнѣю, εсш. μ. - вню, ἡшн.
ισάζω, ἐξισάζω, ισάω-ῶ, ἐξι-
σάω-ῶ. 2) ἐξομαλίζω.
- Израцѣю, εсш. ἄορ. - стіхъ.
μ. - шд, стішн. ἐκφύω. = προ-
ρα ψάю.
- Изрвкѣю, εсш. = ἡζρνцѣю.
- Изреченіе, τμ. οὐδ. ἔκφρασις,
ἀπόφθεγμα, ἀπόφασις, ἀπό-
φανσις.
- Изречи. ἀπαρμφ. χρ. μελ.
τοῦ ἡζρνцѣю. ἐξειπεῖν.
- Изрновѣный, αμ. οе. μтх.
παθ. χρ. ἄορ. τοῦ ἡζрѣвѣю,
ἐξωσμένος.
- Изрнцѣю, шш. ἄορ. ἡζрекѣхъ.
- μ. ἡζрекѣ, χέшн. ἐκφράζω, ἐ-
ξαγορεύω, ἐκφωνῶ, ἀπαγ-
γέλλω, ἀποστοματίζω. (ὁ
ἄορ. ἐξεῖπον).
- Изрвѣю, εсш. μ. - рѣю, εсш.
ὀρύσσω, ἐξορύσσω, ἀνορύσ-
σω. ἐκτκάπτω, ἀνασκάπτω.
- Изрѣвѣю, εсш. ἄορ. ἡζрннхъ.
μ. - рннх, εсш. ἐξωθέω-ῶ.
- Изрѣю, εсш. = τῶ προηγ.
- Изрѣдный, αμ. οе. ἐπιθ. ἐξαι-
ρετος, ἀξιόλογος, ἐξοχος, ἄ-
ριστος. S — хитрѣцъ. ἀριστο-
τέχνης, καλλιτέχνης.
- Изрѣдно (нѣ). ἐπιθ. ἐξαιρέ-
τως, ἀξιολόγως, ἐξόχως, ἄ-
ριστα.
- Изскѣчѣ, εсш. μ. ἡζкочѣ, ншн-
ἐκπιδῶ, ἀναπηδῶ, ἀναπη-
δύω, ἐξάλλομαι.
- Изслѣдникъ, α. ἄορ. = ἡзслѣ-
дователь.
- Изслѣдователь, α. ἄορ. ἰ-
χνευτής, ἀνιχνευτής, ἐξι-
χνευτής, ἐρευνητής, ἐξερευ-
νητής.
- Изслѣдно, εсш. - добахъ. (ἀ-
παντᾶται μελ. καὶ ἡзслѣ-
жд, αшш. καὶ прѣл. наслѣ-
дно). ἐξιχνιάζω, ἐξιχνεύω, ἀ-
νιχνεύω, ἰχνεύω, ἐξερευνῶ.